

Sygn. akt I C 61/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekr. sąd. Judyta Masłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 kwietnia 2019 r. w P.

sprawy z powództwa (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko M. S.

o zapłatę

o r z e k a

I. Zasądza od pozwanej M. S. na rzecz powoda (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 67 908,06 zł (sześćdziesiąt siedem tysięcy dziewięćset osiem złotych 6/100) tym, że zasądzoną należność rozkłada na sto rat miesięcznych, dziewięćdziesiąt dziewięć rat w kwocie po 679,08 zł (sześćset siedemdziesiąt dziewięć złotych 8/100) i jedna rata w kwocie 679,14 zł (sześćset siedemdziesiąt dziewięć złotych 14/100), płatnych do ostatniego dnia każdego miesiąca, począwszy od miesiąca, po którym nastąpi uprawomocnienie orzeczenia, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

II. Zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powoda (...) Banku Spółki Akcyjny z siedzibą w W. kwotę 3 237 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 61/19

UZASADNIENIE

(...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w dniu 26 listopada 2018 roku wytoczyła powództwo przeciwko M. S. o zapłatę kwoty 64 391,08 złotych wraz z odsetkami:

- umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie ale nie wyższymi od odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od kwoty 58 945,58 złotych od 17.11.2018r. do dnia zapłaty,
- ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od kwoty 4 308,07 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,
- ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od kwoty 1 133,89 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Ponadto powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 19 października 2015 roku strony zawarły umowę kredytu o numerze (...). Pozwana nie wywiązała się z ciążącego na niej zobowiązania terminowego dokonywania

spłat w ustalonych w umowie wysokościach. Pierwsza zaległość w spłacie powstała 2 listopada 2017 roku. Po powstaniu zaległości powódka bezskutecznie wzywała pozwaną do dobrowolnej spłaty zaległości, informując jednocześnie pozwaną o możliwości restrukturyzacji zadłużenia. Wobec braku zapłaty zaległych rat i braku wniosku o restrukturyzację zadłużenia, powódka wypowiedziała przedmiotową umowę stawiając całą należność w stan natychmiastowej wymagalności.

Powódka wskazała, że na dochodzoną pozwem należność składa się:

- 58 945,58 zł – niespłacony kapitał,
- 4 308,07 zł – skapitalizowane odsetki umowne naliczone za okres korzystania z kapitału w wysokości 8,49% od 02.11.2017r. do 19.09.2018r.,
- 1 133,89 zł – skapitalizowane odsetki umowne za opóźnienie w spłacie wymagalnych rat, w wysokości 10% w stosunku rocznym, naliczone za okres od 02.11.2017r. do 16.11.2018r.,
- 3,54 zł – opłaty i prowizje.

Pozwana M. S. na rozprawie w dniu 16 kwietnia 2019 roku przyznała, że łączyła ją z powódką przedmiotowa umowa kredytu oraz, że posiada z tego tytułu zadłużenie w wysokości dochodzonej pozwem. Wskazała, że wpadła w spiralę długów. Żeby spłacić poprzednie zobowiązania finansowe, zaciągała kolejne mimo, że warunki umów były niekorzystne. Do spłacenia ma szereg zobowiązań z tytułu umów pożyczek i kredytu. Powoli je spłaca. Podniosła, że na utrzymaniu ma małoletnie dziecko oraz, że zatrudniona jest w Starostwie Powiatowym w P. za wynagrodzeniem w wysokości 2 500 złotych netto miesięcznie. Podjęła także dodatkową pracę jako opiekunka do dziecka, za którą otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 650-700 złotych miesięcznie. Z uwagi na powyższe pozwana wniosła o rozłożenie przedmiotowej należności na raty w wysokości po 400 złotych miesięcznie oraz o odstąpienie od obciążania jej kosztami procesu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 16 października 2015 roku pomiędzy (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w W., a M. S. została zawarta umowa konsolidacyjnego kredytu gotówkowego o numerze (...), w ramach której M. S. przyznana została kwota 69 695,82 złotych.

Zgodnie z harmonogramem spłat, M. S. zobowiązała się do spłaty kredytu wraz z odsetkami umownymi w 108 miesięcznych ratach w kwocie po 925,15 złotych, płatnych do 10-ego dnia każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego, począwszy od listopada 2015 roku.

(okoliczności bezsporne, dowód: umowa kredytu k. 15-22)

Pismem z 27 marca 2018 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wezwała M. S. do dobrowolnej zapłaty zaległych rat kredytu wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w łącznej wysokości 4 182,10 złotych w terminie 14 dni roboczych pod rygorem wypowiedzenia umowy. Zakreślony termin upłynął bezskutecznie.

Wobec powyższego, pismem z 24 lipca 2018 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypowiedziała M. S. umowę kredytu o numerze (...) z zachowaniem ustalonego w umowie miesięcznego okresu wypowiedzenia, wskazując, że z chwilą upływu okresu wypowiedzenia całość środków kredytowych wraz z odsetkami i kosztami stanie się wymagalna i podlegać będzie natychmiastowemu zwrotowi.

Oświadczenie powyższe doręczone zostało M. S. w dniu 1 sierpnia 2018 roku.

(okoliczności bezsporne, dowód: wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania k. 19-20; oświadczenie banku o wypowiedzeniu umowy wraz z dowodem doręczenia k. 21-22v)

Z tytułu umowy kredytu o numerze (...) z dnia 16 października 2015 roku do spłaty przez M. S. pozostaje kwota 64 391,08 złotych, w tym:

- 58 945,58 zł – niespłacony kapitał,

- 4 308,07 zł – skapitalizowane odsetki umowne w wysokości 8,49% naliczone za okres od 02.11.2017r. do 19.09.2018r.,

- 1 133,89 zł – skapitalizowane odsetki umowne za opóźnienie w spłacie wymagalnych rat, w wysokości 10% w stosunku rocznym naliczone za okres od 02.11.2017r. do 16.11.2018r.,

- 3,54 zł – opłaty i prowizje.

(okoliczności bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 69 ust. 1. ustawy z 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (Dz.U. z 2015r., poz. 128 j.t.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Obowiązkiem kredytodawcy było więc udostępnić pozwanej określoną ilość pieniędzy, natomiast obowiązkiem pozwanej po udzieleniu jej przez kredytodawcę kredytu było zwrócić oddaną jej do dyspozycji na czas oznaczony w umowie kwotę i uiścić dalsze umówione opłaty.

Pozwana ostatecznie nie kwestionowała, że jest kredytobiorcą w zakresie powołanej przez powódkę umowy konsolidacyjnego kredytu gotówkowego, a także, iż udzielono jej umówionej kwoty. Nie kwestionowała również, że do spłaty pozostała jej należność w wysokości 64 391,08 złotych. Wyjaśniła, że brak terminowej spłaty jest wynikiem trudnej sytuacji finansowej. Podkreśliła jednak, że chce uczciwie spłacić przedmiotowy dług, przy czym z uwagi na szereg innych zobowiązań finansowych i małoletnie dziecko na utrzymaniu, nie jest w stanie tego zrobić jednorazowo.

W związku ze stanowiskiem pozwanej, Sąd nie miał wątpliwości aby uznać zasadność roszczenia pozwu. Wysokość zobowiązania pozwanej została należycie przez powódkę udokumentowana i nie była przez pozwaną kwestionowana.

W konsekwencji, na podstawie powołanego przepisu i zapisów umowy konsolidacyjnego kredytu gotówkowego z dnia 16 października 2015 roku oraz na podstawie art. 481 k.c., Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki łącznie kwotę 67 908,06 złotych, w tym:

- kwotę 64 391,08 złotych dochodzoną pozwem,

- kwotę 3 368,78 złotych tytułem odsetek maksymalnych za opóźnienie naliczonych od kwoty 58 945,58 złotych za okres od 17.11.2018r. do dnia orzekania w niniejszej sprawie to jest do 17.04.2019r.,

- kwotę 148,20 złotych tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od kwoty 5 441,96 złotych (4 308,07 zł + 1 133,89 zł) za okres od 26.11.2018r. do dnia orzekania w niniejszej sprawie to jest do 17.04.2019r.

Na podstawie art. 320 k.p.c., zasądzoną należność Sąd rozłożył na 100 miesięcznych rat płatnych do ostatniego dnia każdego miesiąca, począwszy od miesiąca który nastąpi po uprawomocnieniu się wydanego w niniejszej sprawie orzeczenia, w wysokości po 679,08 złotych każda, przy czym ostatnia rata w wysokości 679,14 złotych, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

Zgodnie z treścią przepisu art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

Wskazać należy, że powołany wyżej przepis wprowadza szczególną zasadę wyrokowania dotyczącą przedmiotu orzekania, dając sądowi możliwość wydania orzeczenia zasądzającego roszczenie powoda z uwzględnieniem interesów pozwanego w zakresie czasu wykonania wyroku.

Przepis art. 320 k.p.c. i sposób ustalenia spłaty w ratach stanowi odstępstwo od ogólnych reguł wymagalności roszczenia. Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty ma ten skutek, iż wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. Rozkładając z mocy art. 320 k.p.c. zasądzone świadczenie na raty, sąd nie może natomiast odmówić wierzycielowi żądanych odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzającego świadczenie (vide uchwała Sądu Najwyższego z 22 września 1970r., III PZP 11/70, Lex nr 1158).

Uprawnienie z art. 320 k.p.c. przysługuje sądowi w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne, spowodowane nieurodzajem czy klęską żywiołową, mogą być jednak także spowodowane działaniem samego dłużnika. Skorzystanie z przysługującego sądowi uprawnienia ma na celu także uchronienie pozwanego od postępowania egzekucyjnego, tak aby umożliwić mu wykonanie wyroku w sposób dobrowolny.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie zachodzą okoliczności uzasadniające zastosowanie dobrodziejstwa z art. 320 k.p.c. Jak wskazano wyżej, pozwana wyraża wolę spłaty przedmiotowego zadłużenia, jednakże nie posiada środków na dokonanie jednorazowej spłaty długu. Nie bez znaczenia jest trudna sytuacja majątkowa i rodzinna pozwanej. M. S. na utrzymaniu ma małoletnie dziecko. Z tytułu wynagrodzenia za pracę osiąga dochód w łącznej wysokości około 3 200 złotych netto miesięcznie, a do spłaty posiada szereg innych zobowiązań finansowych.

Zważywszy na powyższe stwierdzić należy, że jednorazowa spłata zasądzonego świadczenia byłaby dla pozwanej bardzo utrudniona i narażałaby ją na niepowetowane szkody.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepis art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 3 220 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu oraz kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa. Łącznie 3 237 złotych.